

Monakolina K

zwykły suplement diety czy może już lek?

Monacolin K – ordinary dietary supplement or maybe a drug?

dr n. med. Marcin Barylski, FESC

Klinika Chorób Wewnętrznych i Rehabilitacji Kardiologicznej, Uniwersytet Medyczny w Łodzi

Kierownik Kliniki: prof. dr hab. n. med. Lucjan Pawlicki

[PDF](#) [TEXT](#) [lekwpolsce.pl](#)

Oddano do publikacji: 23.02.2015

Słowa kluczowe: dyslipidemia, czerwony ryż drożdżowy, monakolina K.

Streszczenie: Dyslipidemia to najbardziej rozpowszechniony czynnik ryzyka chorób układu sercowo-naczyniowego, a statyny to wciąż najważniejsze leki hipolipemizujące. Poniższe opracowanie przedstawia suplement diety, pochodną statyn – monakolinę K, jej skuteczność, bezpieczeństwo oraz miejsce w nowoczesnej farmakoterapii kardiologicznej.

Key words: dyslipidaemia, red yeast rice, monacolin K.

Abstract: Dyslipidaemia is the most common risk factor for cardiovascular system diseases and the statins are still the most important antihyperlipidemic agents. This paper presents a dietary supplement, statin derivative – monacolin K, its efficacy, safety and place in modern cardiological pharmacotherapy.

Wprowadzenie

Choroby układu sercowo-naczyniowego (CVD, *cardiovascular disease*) stanowią główną przyczynę zgonów w Europie, sięgając 4 mln rocznie. Są powodem 42% zgonów wśród mężczyzn i 52% wśród kobiet na naszym kontynencie [1]. Stanowią również podstawową przyczynę przedwczesnych zgonów, powodując 31% zgonów u mężczyzn i 26% u kobiet poniżej 65. r.z. [1]. Zaburzenia lipidowe nadal pozostają głównym modyfikowalnym czynnikiem ryzyka schorzeń układu sercowo-naczyniowego, dystansując pod względem częstości występowania w Polsce m.in. nadciśnienie tętnicze, palenie tytoniu, zaburzenia gospodarki węglowodanowej. Wyniki najnowszego badania NATPOL 2011 wykazały, że hi-

percholesterolemia występuje u 61% (18 mln) dorosłych Polaków (w wieku 18-79 lat). Aż w 65% przypadków hipercholesterolemia pozostała nierozpoznana, a jedynie u 8% pacjentów jest leczona skutecznie.

Tak niską skuteczność leczenia potwierdzają wyniki badania 3ST-POL (*Standardy stosowania statyn w Polsce u pacjentów wysokiego ryzyka*), przeprowadzonego na blisko 50 tys. pacjentów leczonych ambulatoryjnie, według których zalecone stężenie cholesterolu całkowitego (TC, *total cholesterol*) osiąga co szósty pacjent, a cholesterolu frakcji LDL (LDL-C, *low-density lipoprotein cholesterol*) – co czwarty pacjent [2]. Ponadto w przypadku pacjentów obciążonych zalecone stężenie TC osiąga zaledwie 3,7% leczonych, a LDL-C – 5,6% [3].

W nowoczesnym armamentarium farmakoterapii kardiologicznej statyny nadal pozostają podstawowymi lekami wykorzystywanymi w leczeniu hipercholesterolemii. Stanowią 91% wszystkich leków hipolipemizujących przepisywanych w Polsce, a ich stosowanie systematycznie wzrasta. Statyny należą do najlepiej przebadanych leków w prewencji chorób CV, zaś ich wpływ na redukcję śmiertelności z przyczyn CV udowodniono w wielu badaniach klinicznych.

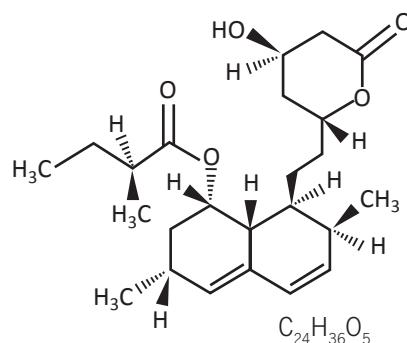
W ostatnim czasie na polskim rynku farmaceutycznym pojawiły się naturalne suplementy diety zawierające monakolinę K. Preparaty te nie mają nic wspólnego z dotychczasowymi suplementami diety, które mają działanie quasi-hipolipemizujące. To, co odróżnia je od reszty, to badania naukowe potwierdzające ich skuteczność. Z uwagi na wspólny rodowód ze statynami, naturalne pochodzenie oraz łatwą dostępność dla pacjenta, mogą być one w niektórych sytuacjach alternatywą wobec tradycyjnej farmakoterapii hipolipemizującej.

Wszystko zaczęło się w Japonii...

W 1973 r. Japończycy Akira Endo i Masao Kuroda wraz z zespołem po przebadaniu ponad 6000 mikroorganizmów, głównie grzybów strzępkowych, wykazali, że substancja ML-236B nazwana później mewastatyną, wydzielana przez *Penicillium citrinum*, wykazuje właściwości zmniejszania stężenia TC i LDL-C w surowicy krwi zwierząt laboratoryjnych i ludzi poprzez hamowanie końcowych szlaków biosyntezy cholesterolu [4].

W 1976 r. firma Merck & Co. wystąpiła do badaczy japońskich o dane dotyczące mewastatyny. Następnie powtórzono badania Endo i Kurody, uzyskując analogiczne wyniki [5]. W 1978 r. zespół Alfreda Albertsa wyizolował z produktów fermentacji *Aspergillus terreus* kolejny analog mewastatyny – mewinolinę [6].

W 1979 r. Akira Endo wyizolował z pleśni *Monascus ruber*, a następnie opatentował statynę o nazwie monakolina K [6]. W tym samym roku uzgodniono, że mewinolina i monakolina K są w rzeczywistości tym samym związkiem, któremu nadano nazwę lowastatyну (ryc. 1).

Rycina 1. Budowa chemiczna mewinoliny, monakoliny K i lowastatyny

W listopadzie 1980 r. lowastatyna została opatentowana w Stanach Zjednoczonych, a we wrześniu 1987 r. jako pierwsza statyna została wprowadzona na rynek farmaceutyczny pod nazwą Mevacor® [7].

Badania nad mewastatyną i lowastatyną były punktem wyjścia do poszukiwań innych statyn. Podyktowane było to koniecznością stosowania coraz bardziej agresywnej terapii hipolipemizującej, a kolejne generacje statyn miały coraz silniejsze działanie, pozostając jednocześnie lekami bezpiecznymi.

- Prawastatyna została wyizolowana w 1986 r. przez Hurayama i wsp. z bakterii *Nocardia autotrophica* (z moczu psów), jako aktywny metabolit mewastatyny. W 1991 r. Amerykańska Agencja ds. Żywności i Leków (FDA, U.S. Food and Drug Administration) zatwierdziła lek (jako produkt firmy Sankyo Pharma Inc. o nazwie handlowej Mevalotin®) do stosowania klinicznego.
- Prace nad inną statyną firma Merck/MSD roz-

poczęła już w trakcie badań nad lowastatyną. W wyniku tych prac wyizolowano syntetyczną pochodną produktów fermentacji *Aspergillus terreus* o działaniu silniejszym od lowastatyny, nazwaną *simwastatyną*, którą w grudniu 1991 r. FDA zatwierdziła do stosowania klinicznego (Zocor®, MSD).

Następnie w krótkim odstępie czasu pojawiły się kolejne statyny:

- *fluwastatyna*, pierwsza syntetyczna statyna, została zatwierdzona do sprzedaży przez FDA w 1993 r. (Lescol®, Novartis)
- *atorwastatyna* w 1996 r. (Lipitor®, Pfizer)
- *ceriwastatyna* w 1997 r. (Lipobay®, Bayer)
- *rosuwastatyna* w 2003 r. (Crestor®, AstraZeneca) (ryc. 2) [7].

CHIŃSKI RYŻ I CZERWONE DROŻDŻE – TAJEMNICA UKRYTA W ZIARNIE

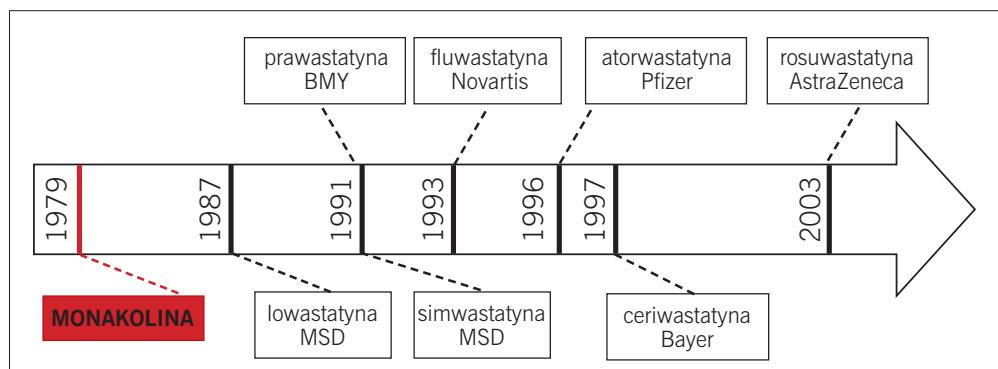
Jedną z tradycyjnych odmian chińskiego ryżu jest czerwony ryż drożdżowy (*red yeast rice*), który w kuchni Bliskiego Wschodu wykorzystuje się jako barwnik lub przyprawę. Pozyskiwany jest z fermentacji grzybów strzępkowych (*Monascus purpureus*) na wypolerowanym ryżu, z których to właśnie wyizolowano monakolinę K. Ziarna ryżu nasącza się wodą i gotuje na parze (aby przeprowadzić proces sterylizacji) lub od razu zaszczepia sporami grzyba. Zaszczepienie polega najczęściej na wymieszaniu ryżu ze sporami

grzyba. Tak przyrządzone ryż trzeba inkubować przez kilka dni w temperaturze pokojowej. Po tym czasie jego zewnętrzna część będzie miała kolor buraczkowy, natomiast jądro kolor jasno-czerwony (ryc. 3).

Chińczycy znali i używali czerwonych drożdży z ryżu już prawie 2000 lat temu, zarówno jako pożywienia, jak i lekarstwa. Drożdże te są naturalnymi składnikami tradycyjnej kuchni chińskiej, m.in. słynnej kaczki po pekińsku. Wieloletnie obserwacje dotyczące spożywania tradycyjnej żywności chińskiej, dostarczającej produktów zawierających czerwone drożdże z ryżu, pokazują, że pod ich wpływem ludzie mają znacząco niższe stężenie cholesterolu całkowitego i cholesterolu frakcji LDL w surowicy krwi. Dotyczy to zarówno osób z prawidłowymi, jak i z podwyższonymi stężeniami wyjątkowymi tych parametrów [8].

Monakolina K – skuteczność poparta dowodami

Naturalne pochodzenie monakoliny K jest jej niewątpliwą zaletą. Jednakże częste spożywanie produktu fermentacji czerwonych drożdży w niezmienionej postaci, czyli jako potrawy, niesie za sobą kilka niebezpieczeństw. Podstawowym utrudnieniem jest brak standaryzacji dawki. Niestety, nie ma prostej metody

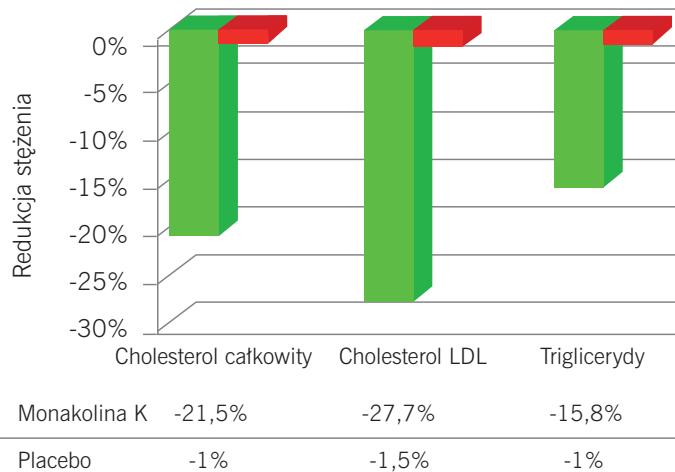

Rycina 3. Wysuszone ziarna czerwonego ryżu drożdżowego

oceniającej stężenie monakoliny K w warunkach domowych, a różnice w jej zawartości między poszczególnymi produktami mogą być istotne [9]. Ważne wydaje się jednak posiadać wiedzy co do spożywanej dziennej dawki monakoliny K, gdyż przedawkowanie prowadzi do pojawienia się działań niepożądanych. Zwykle mają one łagodny charakter i jak pokazują wyniki omówionych poniżej badań, występują podobnie często jak w grupie leczonej placebo.

Badanie Lin i wsp. było jedną z wielu prób klinicznych z monakoliną K, oceniających jej

skuteczność hipolipemizującą. Randomizowane badanie z podwójnie ślepą próbą, które opublikowano w 2005 r., przeprowadzono u 79 pacjentów w wieku 23-65 lat z rozpoznaną dyslipidemią. Średnie stężenie LDL-C w chwili kwalifikacji do badania wynosiło 203,9 mg/dl (5,28 mmol/l). Grupa badana była leczona przez 8 tygodni dawką 600 mg czerwonych drożdży (*Monascus purpureus*) raz dziennie; grupa kontrolna otrzymywała placebo. Zawartość inhibitorów syntezy cholesterolu w drożdżach oceniona na 1,16%, w tym zawartość monakoliny K stanowiła 0,95% składu drożdży. Efektywnie pacjent otrzymywał 5,7 mg monakoliny K na dobę. Przełożyło się to na wyraźny efekt hipolipemizujący, najsielniej wyrażony w zakresie redukcji LDL-C. Po 8 tygodniach w grupie otrzymywającej *Monascus purpureus* z ryżu stężenie LDL-C uległo redukcji o 27,7%, TC o 21,5%, triglicerydów (TG) o 15,8%, zaś apolipoproteiny B o 26% (ryc. 4). Stężenie cholesterolu frakcji HDL (HDL-C, *high-density lipoprotein cholesterol*) i apolipoproteiny A wzrosło

Rycina 4. Badanie Lin i wsp. – redukcja stężenia cholesterolu całkowitego (TC), cholesterolu frakcji LDL (LDL-C) i triglicerydów (TG) w grupie chorych leczonych monakoliną K w porównaniu z grupą chorych otrzymującą placebo [10]

odpowiednio o 0,9% i 3,4%. Należy podkreślić, że liczba zdarzeń niepożądanych związanych z podawanym lekiem lub z placebo nie różniła się istotnie statystycznie między grupami [10].

Z kolei w innej, wielośrodkowej, randomizowanej próbie, do której zakwalifikowano 502 osoby, podawanie przez 8 tygodni czerwonych drożdży w dawce 600 mg dwa razy na dobę skutkowało redukcją stężenia TC o 22,7%, LDL-C o 30,9%, TG o 34,1% oraz wzrostem stężenia HDL-C o 19,9%, przy wysokim profilu bezpieczeństwa [11].

W pierwszym amerykańskim badaniu, do którego zakwalifikowano 83 chorych z hipercholesterolemią, 12-tygodniowe spożywanie czerwonego ryżu drożdżowego w łącznej ilości 2400 mg/dobę skutkowało redukcją stężenia TC o 40 ± 21 mg/dl, LDL-C o 39 ± 19 mg/dl oraz TG o 9 ± 30 mg/dl [12].

Efektywność i bezpieczeństwo stosowania monakoliny K potwierdziły wyniki metaanalizy Liu i wsp., obejmującej 93 badania, do których włączono łącznie 9625 pacjentów. W grupie chorych leczonych monakoliną K odnotowano redukcję średniego stężenia TC o 35,2 mg/dl (95% CI: -1,12 do -0,71), LDL-C o 28,2% (95% CI: -1,02 do -0,043), TG o 36,3% (95% CI: -0,6 do -0,22) oraz wzrost stężenia HDL-C o 5,8 mg/dl (95% CI: 0,09 - 0,22) w porównaniu z grupą otrzymującą placebo [13].

Miejsce monakoliny K w aktualnych wytycznych

Potwierdzona w badaniach klinicznych skuteczność monakoliny K spowodowała umieszczenie jej w 2011 r. w wytycznych Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego (ESC, European Society of Cardiology) i Europejskiego Towarzystwa Miążdżycowego (EAS, European Atherosclerosis Society) dotyczących po-

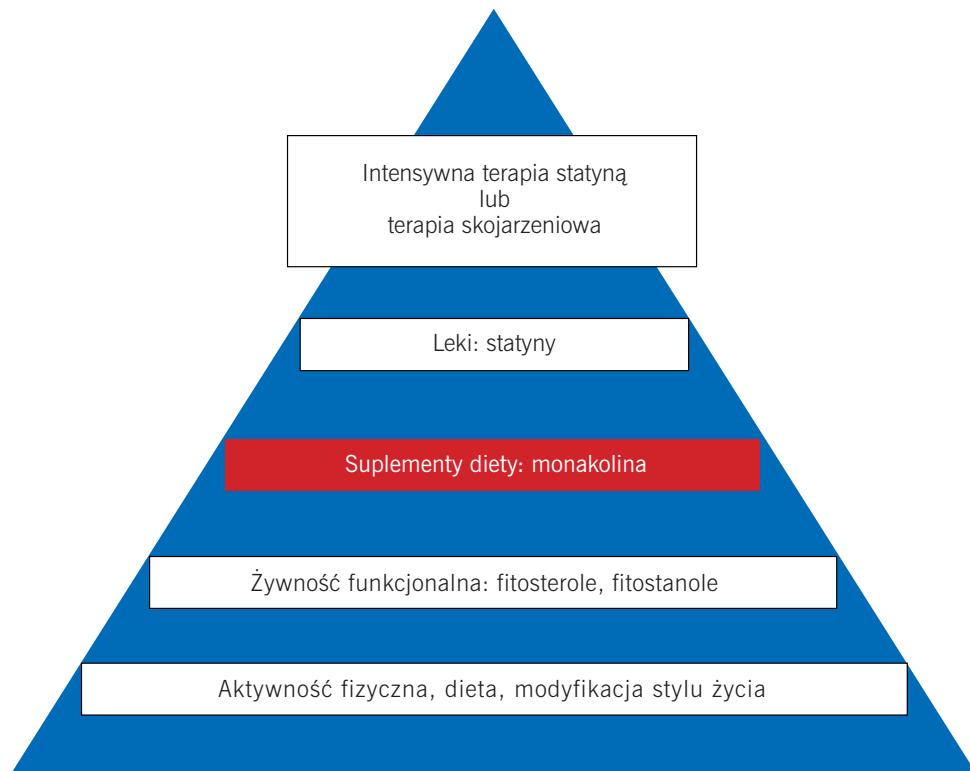
stępowania w dyslipidemiach, wśród interwencji mających na celu redukcję stężeń TC i LDL-C [14].

Do stosowania monakoliny K odnosi się również najbardziej aktualny i niewątpliwie najważniejszy dokument dotyczący leczenia i diagnozowania dyslipidemii w Polsce – II Deklaracja Sopocka, będąca stanowiskiem ekspertów, wspartym przez Sekcję Farmakoterapii Sercowo-Naczyniowej Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego (SFSN PTK), którą opublikowano w 2014 r. na łamach „Kardiologii Polskiej”. W punkcie 9. Deklaracji czytamy:

„Niezależnie od rodzaju zastosowanej terapii hipolipemizującej, u osób z grupy małego i umiarkowanego ryzyka, a u pacjentów z niskim wyjściowym stężeniem LDL-C nawet z grupy dużego ryzyka CV, modyfikacja stylu życia może być jedyną, a w każdej innej sytuacji podstawową interwencją, uzupełnianą kolejnymi działaniami terapeutycznymi. Zastosowanie żywności funkcjonalnej może prowadzić do redukcji stężenia LDL-C o 10% (margaryny z fitosterolami i fitostanolami), a przy użyciu monakoliny, czerwonego sfermentowanego ryżu chińskiego można uzyskać redukcję LDL-C o 20%. Podstawę piramidy modyfikacji lipidogramu i interwencji leczniczych w dyslipidemii stanowią: aktywność fizyczna i modyfikacja stylu życia, a jej wierzchołek – intensywna terapia silnymi statynami, ewentualnie farmakoterapia skojarzona (ryc. 5)” [15].

Monakolina K – kiedy i u kogo?

W momencie, gdy nie ma wątpliwości dotyczących skuteczności i bezpieczeństwa monakoliny K, pojawią się pytanie: kiedy i u kogo ją zastosować? W świetle obecnych wytycznych oczywiste jest stosowanie statyny w adekwatnej, często dużej dawce, jako leku pierwszego wyboru u pacjentów z grupy wysokiego i bardzo wysokiego ryzyka.

Rycina 5. Piramida interwencji lipidowych proponowana w II Deklaracji Sopockiej [15]

W codziennej praktyce niejednokrotnie spotykamy jednak pacjentów, którzy nie kwalifikują się do agresywnego leczenia hipolipemizującego, a leczenie behawioralne nie przynosi spodziewanego rezultatu. Wydaje się więc, że w takim przypadku terapia monakoliną K może znaleźć zastosowanie. Należy jednak z całą siłą podkreślić, że monakolina K może być jedynie adiuwantem, a nie zastępstwem leczenia behawioralnego.

Kolejną grupą pacjentów, mogącą odnieść korzyść ze stosowania monakoliny K, są chorzy z nietolerancją statyn. Badania prowadzone przez Halberta i wsp. wskazują, że chorzy z mialgią wtórną do leczenia statynami bardzo dobrze tolerują leczenie wyciągiem z czerwonych drożdży [16].

Należy jednocześnie pamiętać, że wyciągi z czerwonych drożdży z ryżu nie powinny być stosowane w terapii łączonej ze statynami, gdyż może dochodzić do ich synergistycznego działania i zwiększonego ryzyka działań niepożądanych, szczególnie u pacjentów, u których klinicznie oceniane ryzyko powikłań jest większe.

Podsumowanie

W świetle powyższych faktów wydaje się więc, że monakolina K nie jest kolejnym, zwykłym suplementem diety i jako „naturalna statyna” zasługuje na szerszą uwagę lekarzy.

Jej działanie hipolipemizujące może być alternatywą dla wielu chorych z umiarkowaną hi-

percholesterolemią, będących w grupie małego (SCORE < 1%) lub umiarkowanego (SCORE ≥ 1% i < 5%) ryzyka sercowo-naczyniowego.

Długość okresu stosowania suplementów zawierających monakolinę K wymaga dalszych badań, ponieważ jak dotąd nie ustalono, przez jaki czas należy je przyjmować. Pośrednią wskazówkę terapeutyczną może stanowić tolerancja preparatu oraz efekt normalizacji lipidogramu.

C P

Piśmiennictwo:

1. European Cardiovascular Disease Statistics 2012 edition.
2. Śliż D, Mamcarz A, Filipiak KJ i wsp. 3ST-POL trial: standards of statin use in Poland in the context of the European Society of Cardiology guidelines. *Pol. Arch. Med. Wewn.* 2010; 120(9): 328-333.
3. Śliż D, Filipiak KJ, Naruszewicz M i wsp. Standard of Statin usage in Poland in high risk patients: 3ST-POL study results. *Kardiol. Pol.* 2013; 73(3): 253-259.
4. Endo A. The discovery and development of HMG-CoA reductase inhibitors. *J. Lipid Res.* 1992; 33(11): 1569-1582.
5. Banach M, Filipiak KJ, Opolski G. Historia statyn. W: Banach M, Filipiak KJ, Opolski G (red.). *Aktualny stan wiedzy na temat statyn*. Termedia Wydawnictwo Medyczne, Poznań 2008.
6. Endo A. The origin of the statins. *Atheroscler. Suppl.* 2004; 5(3): 125-130.
7. Williams O, Jacks AM, Davis J i wsp. Case 10: Merck (A): Mevacor. W: Afuah A (red.). *Innovation Management - Strategies, Implementation, and Profits*. Oxford University Press, 1998.
8. Cunningham E. Is red yeast rice safe and effective for lowering serum cholesterol? *J. Am. Diet. Assoc.* 2011; 111(2): 324.
9. Gordon RY, Cooperman T, Obermeyer W i wsp. Marked variability of monacolin levels in commercial red yeast rice products: Buyer beware! *Arch. Intern. Med.* 2010; 170: 1722-1727.
10. Lin CC, Li TC, Lai MM. Efficacy and safety of Monascus purpureus Went rice in subjects with hyperlipidemia. *Eur J Endocrinol* 2005; 153(5): 679-686.
11. Wang J, Zongliang L, Chi J i wsp. Multicenter clinical trial of the serum lipid-lowering effects of a Monascus Purpureus (Red Yeast) rice preparation from traditional Chinese medicine. *Current Therapeutic Research* 1997; 58(12): 964-978.
12. Heber D, Yip I, Ashley J.M. i wsp. Cholesterol-lowering effects of a proprietary Chinese red-yeast-rice dietary supplement. *Am. J. Clin. Nutr.* 1999; 69(2): 231-236.
13. Liu J, Zhang J, Shi Y i wsp. Chinese red yeast rice (Monascus purpureus) for primary hyperlipidemia: a meta-analysis of randomized controlled trials. *Chin. Med.* 2006; 1: 4.
14. ESC/EAS Guidelines for the management of dyslipidaemias: the Task Force for the management of dyslipidaemias of the European Society of Cardiology (ESC) and the European Atherosclerosis Society (EAS). *Eur. Heart J.* 2011; 32: 1769-1818.
15. Woźakowska-Kapton B, Filipiak KJ, Mamcarz A i wsp. Aktualne problemy terapii dyslipidemii w Polsce - II Deklaracja Sopocka. Stanowisko grupy ekspertów wsparte przez Sekcję F farmakoterapii Sercowo-Naczyniowej Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego. *Kardiol. Pol.* 2014; 72: 847-853.
16. Halbert SC, French B, Gordon RY i wsp. Tolerability of red yeast rice (2,400 mg twice daily) versus pravastatin (20 mg twice daily) in patients with previous statin intolerance. *Am. J. Cardiol.* 2010; 105(2): 198-204.

dr n. med. Marcin Barylski
mbaryliski3@wp.pl